

[Chr. Madsen.]

Det er ikke et spørgsmål om bevægelighed på arbejdspladserne. Det er vel et spørgsmål om, hvilken boliglovgivning man gennemfører her i folketinget, hvilken kreditstramning, hvilke former for kreditstramning man gennemfører her i folketinget. Det er ikke et spørgsmål alene om bevægelighed på arbejdsmarkedet. Og jeg vil gøre hr. Axel Kristensen opmærksom på, at når det drejer sig om faglærte tømrere og det, man kalder jord- og betonarbejdere, der står for forskalling, støbning og jernbinding, er der jo ikke nogen vanskeligheder mellem tømrerne og Dansk Arbejdsmands Forbund i denne henseende. Arbejdsgiverne har simpelt hen overenskomster både med de ufaglærtes organisationer og med de faglærtes organisationer, sådan at begge parter frit kan tage dette arbejde. Hvis der er mulighed for noget sådant på andre områder, hvorfor er arbejdsgiverne så ikke vågne over for dette problem og sørger for, at man får overenskomster med de ufaglærtes organisationer, sådan at begge parter har ret til at udføre arbejdet?

For øvrigt vil jeg meget gerne vide, hvor de områder er, hvor ufaglærte kan udføre et stykke arbejde, og hvor faglærte spærrer dem vejen til det. Hvor er den arbejdsgiver og store virksomhed, der ikke kan få udført noget arbejde, fordi de faglærte efter gamle traditioner og indstilling o. s. v. spærrer de ufaglærte vejen til at tilegne sig noget af deres arbejde?

Det store forbund, Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund, vil meget gerne vide, hvor de arbejdspladser er. Og alle de i hele det uddannelsessystem, der er sat i gang efter loven herom, vil antagelig også meget gerne vide, hvor de arbejdspladser er, hvor ufaglærte ved en afpasset omskoling eller måske slet ingen omskoling kan sættes ind og udføre det arbejde, som forslagsstillerne mener at faglærte spærrer dem vejen til.

Jeg tror ikke på, at det lovforslag, der her er fremsat, har nogen værdi. Jeg synes, det i høj grad er urealistisk. Det eneste realistiske, der er i det, er, som jeg har sagt, at der skal gøres alt muligt for, at ufaglærte kan få uddannelse hele livet igennem. Men det er jo ikke et spørgsmål alene om ufaglærte, det er vel også i høj grad et spørgs-

mål om faglærte. Det er jo et spørgsmål om, at de faglærte skal omskoles, sådan at de kan trænge ind på andres områder. Det er vel også et spørgsmål om, at man — for nu at bruge det udtryk — „nedefra“ kan ud-danne folk, sådan at de kan trænge ind på områder, hvor håndværkere og, lad mig sige akademikere sidder og spærrer vejen, sådan at andre kan komme til at udføre arbejde, hvor højere eksaminer er overflødige.

Hele den udvikling fra bund til top mener jeg skal i gang, og den kan ikke sættes i gang, uden at man får tilstrækkelig undervisning, tilstrækkelig undervisning i alle led. Endvidere er vi indstillet på, at alle privilegier, uanset hvor de findes, skal fjernes. Hvor mennesker har tåbelige, ensidige tanker om, at her har de fred og ro, her er der ingen, der skal komme og angribe dem, dér mener vi der skal pilles en lille smule ved dem.

På grundlag heraf vil vi godt gå med ind i et udvalgsarbejde. Måske kan der ud fra dette lille forslag blive anledning til at komme ind på andre tanker og måske til fremsættelse af et andet forslag.

Rimstad: For den, der til daglig beskæftiger sig med forhandlinger vedrørende arbejdspladsers forhold, er det vanskeligt at frigøre sig for den fornemmelse, at forslagsstillerne til dette forslag — lad mig sige det sådan — i nogen grad mangler up to date indsigt i, hvad de stadig tilbagevendende problemer på dette område drejer sig om. Det er, som om forslaget lægger hovedvægten på forhold, som enten ikke eksisterer som problemer, eller som allerede har fundet deres løsning, medens det på den anden side overser forhold, som de to hovedparter på arbejdsmarkedet måske nok så deres fordel ved at få afgjort én gang for alle.

I forslagens § 1, stk. 1, kræves det, at adgangen til at udføre et arbejde skal være fri, uanset hvilke kvalifikationer den pågældende har, når der blot ikke i lovgivningen eller fra administrativ side er foreskrevet andet. Jeg tror, at overalt på arbejdsmarkedet, hvor der har været problemer i denne forbindelse, er disse problemer løst, eller man kan måske supplere det ved at sige: vil de altid kunne løses.